

[Fiskeriministeren.]

fjorden skal jeg i øvrigt oplyse, at jeg i mandags har modtaget en telefonisk henvendelse fra formanden for Centralforeningen af Fiskeriforeninger i Vestlimfjorden, hr. Anders Nordensgaard, Struer, der bebudede et forslag, som muligvis kunne danne basis for en løsning af spørgsmålet for Limfjordens vedkommende. Jeg har imidlertid ikke modtaget dette forslag endnu, og allerede af den grund er jeg derfor afskåret fra at give nærmere oplysninger om dets indhold. Men jeg håber, at det vil være muligt på basis af dette forslag at finde en tilfredsstillende løsning for fiskeri med flydetrawl i Limfjorden.

Må jeg til slut bemærke, at hr. Svend Haugaard, så vidt jeg er orienteret, i øvrigt gør sig skyldig i en fejltagelse. Hvis jeg har forstået hr. Svend Haugaards spørgsmål rigtigt, går det nemlig ud fra, at man i Limfjorden ønsker en nedsættelse af maskestørrelsen til 14 mm. Det er jeg i hvert fald ikke tidligere blevet gjort bekendt med. Dansk Fiskeriforening har i sit forslag heller ikke foreslået en sådan nedsættelse for Limfjordens vedkommende, formentlig i erkendelse af, at de særlige forhold her nødvendiggør en noget større beskyttelse mod for hårdt fiskeri end f. eks. i den åbne Nordse.

Svend Haugaard: Jeg var naturligvis forberedt på, at fiskeriministeren ville gøre forsøg på at få mig til at sprælle som en fisk i nettet; men jeg synes nok, han i sit forsøg herpå brugte en maskestørrelse, som var noget lille. Når han siger, at min formulering bærer præg af, at jeg ikke har nær kontakt med erhvervet, havde det i og for sig været rart at få påvist, hvor jeg viser, at jeg ikke har denne nære kontakt. Jeg har ikke sagt, at maskestørrelsen skulle være 14 mm i Limfjorden; jeg sagde udtrykkelig, at der kunne være tale om en margen på f. eks. 10 pct. i forhold til de 18 mm — det burde ministeren måske i hvert fald have hørt.

Det bliver sagt, at bestemmelserne stort set er uændrede siden 1955. Men især efter det røre, der er blandt Limfjordens fiskere, finder jeg det rimeligt, at man tager spørgsmålet op. Et høfligt spørgsmål kræver i reglen også et høfligt svar, og efter de 12 år

kunne der måske være et og andet at ændre derved. Nu hører jeg, at man er parat til at se på et forslag, som muligvis kan give en tilfredsstillende løsning. På det punkt kan jeg enes med ministeren og sige, at det håber jeg sandelig også, og jeg håber, ministeren vil være overordentlig velvillig, når dette forslag kommer frem.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 28) findes i tidenden sp. 779, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 21).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Chr. Rasmussen: Som det fremgår af betænkningen, har udvalget afholdt to møder, og et flertal i udvalget, nemlig samtlige partier undtagen de konservative, indstiller lovforslaget til uændret vedtagelse, medens de konservative vil motivere deres stilling her i salen.

Man har i udvalget som sædvanlig, når denne lovgivning har været til behandling, drøftet æggens kvalitet, og har herunder særlig været inde på opbevaringsforholdene, som der også er ført nogle linjer ind om i udvalgsbetænkningen. Derudover er jeg fra udvalgets side blevet opfordret til så stærkt som overhovedet muligt her fra folketingets talerstol at rette en henvendelse både til producenter og til detailhandlere om at have deres opmærksomhed henvendt på opbevaringsforholdene for æggene, før de når frem til forbrugerne. Jeg kunne tilføje, at naturligvis bør forbrugerne også være opmærksomme på opbevaringen, hvis de køber æg ind til nogle dage ad gangen. Vi har i udvalget fået oplysning om, at man har konstateret, at æg i visse detailforretninger har været opbevaret i længere tid i 18-20 graders

[Chr. Rasmussen.]

varme, og det er helt givet, at det giver en dårligere kvalitet. Derfor er det af afgørende betydning, at man både hos producenten og i detailhandelen — og som sagt også hos forbrugeren, hvis han har til flere dage — sørger for at opbevare æggene under rimelige temperaturforhold, hvis de skal bevare den gode kvalitet, som vi gerne ønsker dem frem i.

Med disse bemærkninger skal jeg på flertallets vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse uændret.

Niels Ravn: Selve den ændring i lov vedrørende forhandling, ud- og indførsel af æg, vi behandler, er jo af meget beskedent omfang og påvirker ikke loven i dens helhed i nævneværdig grad.

Men da vi nu havde loven til revision i henhold til vedtagelsen i 1962-63, fandt jeg det rimeligt at se på, hvorledes den nu egentlig havde virket. Derfor fik vi fremtallene for forbruget af æg og ægprodukter i de år, der er gået. Det viser sig ganske klart, at det, vi fra det konservative folkepartis side dengang frygtede, er sket. Ifølge tallene har ægsalget, hvad enten vi tager det totale salg eller vi kun tager æg i skal, som man opgiver, vist en, ganske vist svag, faldende tendens. Men der er slet ingen tvivl om, at det reelle salg af ægprodukter og æg i denne periode er steget ganske betydeligt. Æg er et overordentlig anerkendt næringsmiddel og bliver det vel mere og mere. Det indeholder en lang række værdifulde næringsstoffer, og det er, hvad der gør det endnu mere attraktivt, fedtfattigt. Derfor er der for mig ingen tvivl om, at forbruget af æg i sig selv er stærkt stigende.

Men hvorfor kommer det så ikke frem i tallene? Det gør det ikke, fordi loven blev udformet sådan, at salget til hjemmemarkedet, der tidligere i hovedsagen gik over detailhandelen, nu i hvert fald for de mindre byers og landdistrikternes vedkommende går direkte fra producent til forbruger. Det var det, vi frygtede fra vor side, da vi fik loven. Det betyder to ting af væsentlig betydning. For det første unddrages detailhandelen en betragtelig omsætning. For det andet unddrages producenterne ved denne

form for omsætning afgifterne, som de i allerhøjeste grad har behov for. Havde man fulgt os dengang og opretholdt det hidtil værende forhold, at detailhandlerne frit kunne sælge det, man kaldte landæg eller producentæg, til forbrugerne, ja, så havde de beholdt omsætningen, forbrugerne havde fortsat kunnet købe de æg, de ønskede, hos deres handlende, og producenterne havde fået afgifterne. Det er beklageligt, at det er gået sådan, og jeg synes, det skal nævnes nu, da vi har loven til revision.

Lad mig til allersidst sige, at når vi fra konservativ side kritiserede denne lov, blev vi normalt skudt i skoene, at vi kritiserede kontrollen og dermed ville være med til at svække vore muligheder på eksportmarkederne. Vi er positivt indstillet over for de afsnit i loven, der omhandler eksporten. Det er da klart. Vi er villige til at medvirke til enhver foranstaltning, der kan fremme æggens kvalitet på eksportmarkederne og derfor fremme mulighederne for deres afsætning. Det er svært nok i forvejen.

Jeg skal på det her givne grundlag på partiets vegne meddele, at vi, da vi erkender, at lovforslaget har afsnit, som vi er positivt indstillet over for, ikke vil stemme imod, men vil undlade at stemme, når det kommer til endelig vedtagelse.

Søren Jensen: Når man hører hr. Niels Ravn, får man nærmest indtryk af, at ægloven i den form, den har, er lavet, for at den skal genere ægproducenterne. Derfor kan der være grund til at minde om, at som loven er udformet i dag, er det efter et ønske fra ægproducenterne og med henblik på at sikre ægproducenterne den bedst mulige pris for deres æg. Jeg er lidt overrasket over, at hr. Niels Ravn om den hjemmemarkedsordning, vi har her i ægloven som et led i landbrugets samlede hjemmemarkedsordning, og som vi tidligere har været enig med hr. Niels Ravn og hans parti om, nu vil komme med udtalelser, som for mig at se kun kan underminere den hjemmemarkedsordning, hvis sigte er at sikre ægproducenterne en rimelig pris på hjemmemarkedet. Jeg kan heller ikke undlade at gøre opmærksom på, at igennem hjemmemarkedsafgifterne i henhold til denne lov er der sikret ægproducenterne på årsbasis 60-80 mill. kr.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg vil gerne takke udvalget for hurtig og velvillig behandling. Jeg er enig med udvalget i, at opbevaringsforholdene spiller en meget stor rolle. Jeg vil ikke undlade at sige, at når vi her i tinget ofte ret hidsigt har diskuteret dagetallet for, hvornår æg var bedst, har jeg gang på gang hævdet, at opbevaringsforholdene i virkeligheden har spillet en større rolle, end om æggene er 1 eller 2 dage ældre. Derfor er jeg enig i, at man skal stille imod de bedst mulige opbevaringsforhold; det er i virkeligheden det, der er det helt afgørende.

Når hr. Niels Ravn siger, at når man ser statistisk på det, finder man en klar tendens, må han være temmelig nøjsom, for i virkeligheden er det jo sådan, at udsvingene, som i øvrigt er svagt stigende eller faldende fra år til år, er så små, at de i virkeligheden praktisk taget ingenting siger. Hvis man da ikke f. eks. piller det højeste og det laveste tal over en årrække ud, er der meget, meget små udsving.

Niels Ravn: Til landbrugsministeren kun dette: jeg sagde, at der var en svagt faldende tendens, og tendensen er klar fra år til år. Jeg kan nævne gennemsnitstallene for ugesalget siden lovens vedtagelse: først 813 t, så 787 t, så er der et lille sving opad til 807 t, derpå 796 t og i indeværende år 782 t. Altså en smukt faldende kurve, men svagt faldende, som jeg sagde. Men jeg tilføjede, at jeg ikke er i tvivl om, at forbruget i samme periode har været stærkt stigende.

Dernæst til hr. Søren Jensen, der siger, at det konservative folkeparti vil undergrave landbrugets hjemmemarkedsordninger. Jeg synes, det er en helt urimelig påstand. Hvis der er nogen, der har villet støtte og være med til at udbygge disse hjemmemarkedsordninger, så har det været det konservative folkeparti. Det var os, der overhovedet først pegede på denne mulighed.

Endelig vil jeg gerne sige, at hvis hjemmemarkedsordningen undergraves på dette område, er det denne lov, således som udformningen blev med hensyn til forhandling på hjemmemarkedet i 1963, der undergraver landbrugets hjemmemarkedsordninger.

Poul Antonsen: Vi er tilhængere af kvalitetsæg, ikke alene på eksportmarkedet, men også på hjemmemarkedet, og kan derfor i denne runde støtte flertallet.

Søren Jensen: Jeg vil gerne spørge hr. Niels Ravn, om ikke han er enig med mig i, at loven med den udformning, den fik i 1962, er en konsekvens af hjemmemarkedsordningen?

(Kort bemærkning).

Niels Ravn: Man benyttede lejligheden til at fratage detailhandelen den indtil da gældende ret til selv at kvalitetssortere de æg, der blev solgt til forbrugerne. Detailhandelen havde stillet sig velvilligt og positivt over for at underkaste sig de kontrolforanstaltninger, som man fra det offentlige side mente var nødvendige, for at de kunne administrere hjemmemarkedsordningen. Man ville ikke betro detailhandelen denne kontrol, og derfor fik vi ordningen, sådan som den er i dag.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg vil gerne til hr. Ravn sige, at når han siger, at han støtter hjemmemarkedsordningen, må jeg jo tro, at det er hans mening. Men jeg tvivler på, at fjerkræavlerne i Danmark mener, at de har nogen støtte fra det konservative folkeparti.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om pas til danske statsborgere m. v.

(Lovforslaget (nr. 38) findes i tillæg A. sp. 1389, fremsættelsen i tidenden sp. 1037).